«Երբեմն մարդիկ զգում են, որ սխալ է որևէ ձևով դատել ուրիշներին: Չնայած ճիշտ է, որ դուք չպետք է ուրիշներին դատապարտեք կամ անարդարացի մեղադրեք, ձեզ անհրաժեշտ կլինի դատողություններ անել գաղափարների, իրավիճակների և մարդկանց մասին ձեր ողջ կյանքի ընթացքում: . . .

Դատելը ձեր ազատ կամքի կարևոր օգտագործման ձև է և պահանջում է մեծ զգուշություն, հատկապես, երբ դատողություններ եք անում ուրիշ մարդկանց մասին: Ձեր բոլոր դատողությունները պետք է առաջնորդվեն արդար չափանիշներով: Հիշեք, որ միայն Աստված, որը գիտի յուրաքանչյուր անհատի սիրտը, կարող է վերջնական դատաստան անել անձանց (տես Հայտնություն 20.12, 3 Նեփի 27.14, ՎևՈւ 137.9): . . .

. . . Որքան կարող եք, դատողություններ արեք ավելի շուտ մարդկանց իրավիճակների մասին, քան մարդկանց մասին: Հնարավորության դեպքում ձեռնպահ մնացեք դատողություններ անելուց, մինչև որ համապատասխան գիտելիք ունենաք փաստերի մասին: Միշտ զգայուն եղեք Սուրբ Հոգու հանդեպ, որը կարող է ուղղություն տալ ձեզ որոշումներ ընդունելիս» (*Հավատքին հավատարիմ. Ավետարանական վկայակոչում* [2004], 49–50):

«Երբեմն մարդիկ զգում են, որ սխալ է որևէ ձևով դատել ուրիշներին: Չնայած ճիշտ է, որ դուք չպետք է ուրիշներին դատապարտեք կամ անարդարացի մեղադրեք, ձեզ անհրաժեշտ կլինի դատողություններ անել գաղափարների, իրավիճակների և մարդկանց մասին ձեր ողջ կյանքի ընթացքում: . . .

Դատելը ձեր ազատ կամքի կարևոր օգտագործման ձև է և պահանջում է մեծ զգուշություն, հատկապես, երբ դատողություններ եք անում ուրիշ մարդկանց մասին: Ձեր բոլոր դատողությունները պետք է առաջնորդվեն արդար չափանիշներով: Հիշեք, որ միայն Աստված, որը գիտի յուրաքանչյուր անհատի սիրտը, կարող է վերջնական դատաստան անել անձանց (տես Հայտնություն 20.12, 3 Նեփի 27.14, ՎևՈւ 137.9): . . .

. . . Որքան կարող եք, դատողություններ արեք ավելի շուտ մարդկանց իրավիճակների մասին, քան մարդկանց մասին: Հնարավորության դեպքում ձեռնպահ մնացեք դատողություններ անելուց, մինչև որ համապատասխան գիտելիք ունենաք փաստերի մասին: Միշտ զգայուն եղեք Սուրբ Հոգու հանդեպ, որը կարող է ուղղություն տալ ձեզ որոշումներ ընդունելիս» (*Հավատքին հավատարիմ. Ավետարանական վկայակոչում* [2004], 49–50):

«Երբեմն մարդիկ զգում են, որ սխալ է որևէ ձևով դատել ուրիշներին: Չնայած ճիշտ է, որ դուք չպետք է ուրիշներին դատապարտեք կամ անարդարացի մեղադրեք, ձեզ անհրաժեշտ կլինի դատողություններ անել գաղափարների, իրավիճակների և մարդկանց մասին ձեր ողջ կյանքի ընթացքում: . . .

Դատելը ձեր ազատ կամքի կարևոր օգտագործման ձև է և պահանջում է մեծ զգուշություն, հատկապես, երբ դատողություններ եք անում ուրիշ մարդկանց մասին: Ձեր բոլոր դատողությունները պետք է առաջնորդվեն արդար չափանիշներով: Հիշեք, որ միայն Աստված, որը գիտի յուրաքանչյուր անհատի սիրտը, կարող է վերջնական դատաստան անել անձանց (տես Հայտնություն 20.12, 3 Նեփի 27.14, ՎևՈւ 137.9): . . .

. . . Որքան կարող եք, դատողություններ արեք ավելի շուտ մարդկանց իրավիճակների մասին, քան մարդկանց մասին: Հնարավորության դեպքում ձեռնպահ մնացեք դատողություններ անելուց, մինչև որ համապատասխան գիտելիք ունենաք փաստերի մասին: Միշտ զգայուն եղեք Սուրբ Հոգու հանդեպ, որը կարող է ուղղություն տալ ձեզ որոշումներ ընդունելիս» (*Հավատքին հավատարիմ. Ավետարանական վկայակոչում* [2004], 49–50):

© 2015 BY Intellectual Reserve, Inc. ԲՈԼՈՐ ԻՐԱՎՈՒՆՔՆԵՐԸ ՎԵՐԱՊԱՀՎԱԾ ԵՆ: